

[Gert Petersen.]

dem, der i eller uden for regeringen — men vel især uden for regeringen — kunne finde på at modsætte sig disse fornuftige forslag.

Dernæst de øvrige ministre.

Økonomiministeren var i og for sig imødekommende over for en række af de betragtninger, jeg havde gjort gældende, og lovede, at man ville overveje dem i regeringen, og det er vi naturligvis meget glade for. Det er rigtigt, at jeg byggede 3 modeller op, en maksimal, og så gik jeg sådan nedefter, til jeg kom ned til det minimale, som jeg altså håber der på nuværende tidspunkt kan skabes en enighed om. Det drejede sig — det må jeg så lige minde om — om en regulering af obligationerne, det drejede sig om et direkte til bankerne og udlånsinstitutterne med hensyn til hovedretningen i udlånsvirksomheden, og det drejede sig om forholdsregler for at få virkelig kontrol med hele pantebrevsmarkedet.

Det var interessant at høre, hvad den i øjeblikket altså lidt personlighedsspaltede økonomiminister havde at sige om kapitalmarkedsrådet. Jeg håber, at personlighedspaltningen ikke i alt for høj grad vil forhindre et videre arbejde med den sag. Jeg skal komme tilbage til spørgsmålet om kapitalmarkedsrådet lidt senere.

Markedsministeren sagde, at Gert Petersen nu altså måtte konstatere, at vi kunne melde os ud igen. Nej, det har jeg aldrig konstateret. Det, jeg sagde, var, at vi tager til efterretning, at folkeflertallet åbenbart har troet mere på det, tilhængerne sagde, end på det, modstanderne sagde, og blandt det, tilhængerne har sagt, også det, at vi kan melde os ud igen. Derfor interesserer det mig, om man siger det samme nu efter den 2. oktober; det gør man, og det skal man ikke have utak for. Jeg står altså bare stadig væk i den ejendommelige situation, at jeg i Bruxelles har hørt det modsatte fra folk i Kommissionen, men den danske regering fastholder altså det standpunkt, at man kan melde sig ud igen, og det er da så udmærket.

Det, det så drejer sig om, er at sikre os, at den danske regering og eventuelt kommende danske regeringer fastholder standpunktet også ud over situationen lige for øjeblikket.

Inden jeg går i gang med statsministerens betragtninger, vil jeg gøre et par bemærk-

ninger til hr. Orla Møller. Vi er tilfreds med det svar, som den socialdemokratiske ordfører kom med på spørgsmålet om inflationsgevinsterne. Jeg håber, at vi her vil kunne samarbejde om et virkelig effektivt indgreb mod inflationsgevinsterne.

Men jeg var lidt skuffet over noget andet i hr. Orla Møllers tale. Hr. Orla Møller sagde, han ikke havde nogen tyrkertro på, at de nuværende økonomiske metoder er ideelle, men, sagde han videre, der findes for øjeblikket ikke nogen bedre end dem, vi anvender; det er jo også, hvad man har hørt fra anden side, dog med den tilføjelse, at hr. Niels Helveg Petersen og andre også anser de nuværende metoder for ideelle.

Men jeg står her med socialdemokratiets 4 års program, som man gik til valg på, og jeg ser i øvrigt i et dagblad, at jeg er meget beskedent, når jeg bare vil have, at socialdemokratiet skal holde sig det program efterretteligt. Nu vel, så lad os lige se på, hvad der står i det program. Jeg citerer:

„Det, der kræves, er en bedre planlægning og styring og bedre anvendelse af det danske samfunds økonomiske ressourcer både af arbejdskraften og af kapitalen. De gamle ensidige liberalistiske metoder, som er benyttet af VKR-regeringen, har ikke kunnet klare opgaverne. Derfor må der en ny politik til.“

Det synes jeg man skulle mærke sig i højre side af salen, måske også i den anden side af salen. Det var, hvad der blev sagt fra socialdemokratisk side før valget. Det er, hvad vi, SF, har bemærket os. Vi går ud fra, man vil kunne samarbejde med os om disse ting, da det er ting, som er kommet fra socialdemokratiet selv. Man skriver videre:

„Den bedre og mere planlagte styring af ressourcernes anvendelse må også gælde byggeriet og den offentlige sektor. En stram finanspolitik vil fortsat være nødvendig, men den løser ikke problemerne. Hovedindholdet i den nye politik må blive nye veje til forøgelse af opsparingen og en bedre styring af den knappe kapital i samarbejde mellem det offentlige og det private erhvervsliv.“

Senere i punkt 7 står det mere konkret:

„Det private kapitalmarked må tilpasses den samlede økonomiske politik. Den knappe kapital må fordeles bedre, end det hidtil er sket. Derfor må der oprettes et